

РЕШЕНИЕ

№ 310

гр. София, 14.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в
публично заседание на 20.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **5553** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК вр. чл. 13, ал. 5 от Закона за социалното подпомагане.

К. С. Т. от [населено място] не е доволен от заповед № В 145/ 17.05.2012 г., издадена от директора на Дирекция Социално подпомагане В., потвърдена с решение № РД 01 227/ 15.06.2012г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С. град, с която е отказано отпускане на еднократна социална помощ по чл. 16 от ППЗСП.

В жалбата са въведени оплаквания, че административният орган не е изпълнил задължението си да събере и оцени всички относими към искането за отпускане на социална помощ данни. Искането до съда е за отмяна на заповедта.

В съдебно заседание назначеният по реда на ЗПП процесуален представител на Т. поддържа жалбата и счита, че заповедта е издадена при съществено нарушение на процесуалните норми, в резултат на което материалният закон е приложен неправилно.

Ответникът – директорът на Дирекция „Социално подпомагане” – В., не ангажира становище по съществото на спора.

От фактическа страна се установява:

Съгласно експертно решение № 0113 от 009 зас. от 19.01.2004 г. на ТЕЛК за психични заболявания С. [населено място] е със 100 % трайно намалена работоспособност, считано от 01.08.2003 г. с водеща диагноза сенилни и пресенилни орган. псих. състояния; общо заболяване атеросклеротична деменция, артериална хипертония,

състояние след миокарден инфаркт; аденома на простатната жлеза.

На 17.08.2011 г. д-р М. издава медицинско направление № 11274, в което са изложени диагнозата на Т. и е отразено, че поради тежестта на заболяването и опасност от тежки усложнения болният има нужда от постоянно лечение, домашно, амбулаторно, ХДР. Поради онкологичното си заболяване е претърпял сложни оперативни интервенции с отстраняване на част от червата, оментума, л. възли жл. мехур др. Предписано е да се освободи от съдебни, административни и други свързани с напрежение и стрес дейности.

На 30.08.2011 г. в ДСП В. е постъпила адресираната до министъра на труда и социалната политика молба на Т., съдържаща групирани в 6 пункта искания за предоставяне за социални помощи: 1. за придружител, асистент; 2. за лечение, консултации, превръзки; 3. за културни, битови и други жизнено важни нужди – отопление, електричество, вода, такси; 4. за закупуване на хранителни продукти, диети и др; 5. да се отпуснат и предоставят на Т. всички видове помощи поради крайно тежкото му битово, финансово и материално състояние; 6. еднократна помощ за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, битови и други жизненоважни потребности от 5000 лв за изплащане на заеми, разноси и др, които продължават поради претърпените тежки и сложни операции, налагащи многобройни консултации, превръзки, транспорт, придружители, непрекъснати и денонощни грижи. Така формулираното искане, адресирано до министъра на труда и социалната политика, е препратено съгласно чл.31, ал.1 от АПК на директора на РДСП С.. С писмо изх. № 9106/51 от 05.10.2011г. цитираният орган указва на Т., че „съществуващата нормативна база не позволява отпускане на социални помощи в размерите, поискани от К. Т. в молбата му до министъра на труда и социалните грижи”. Недоволен от писмото, Т. го оспорил пред АССГ. С решение № 1554/ 22.03.2012 г. по адм. дело № 9046/ 2011г. на АССГ, I отделение, 11 състав е обявена нищожността на писмо изх. № 9106/51 от 05.10.2011г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане” С., в което е обективизиран отказ за отпускане на социални помощи по искане вх. № 94КК-204 от 17.09.2011г. на К. С. Т., подадено до министъра на МТСП за отпускане на всички възможни социални помощи и преписката е изпратена на директора на ДСП В. за произнасяне по молба вх. № 94КК-204 от 17.09.2011г. на Т., подадена до министъра на МТСП, вх. № 94 КК/14 от 28.09.2011г. по описа на РДСП [населено място] за отпускане на всички възможни социални помощи при спазване на задължителните указания относно тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението. След влизането му в сила, на 24.04.2012 г. Т. депозира молба декларация, съдържаща искане за отпускане на: 1. еднократна; 2. месечна и 3. целева социална помощ за задоволяване на жизненоважни потребности – здравни, битови, финансови, материални, културни и др., данните за които се съдържат в предходната молба.

В преписката е налична справка по персоналната партида на Т., според която на 27.03.2008 г. с нотариален акт № 152, том I жалбоподателят е придобил чрез покупко – продажба поземлен имот – 1/ 3 идеална част от УПИ VI-46 в кв. 19, съставляващ УПИ I 215 в кв. 25 от 358 кв. метра и с площ съгласно скица от 285 кв. метра заедно с 1/ 3 идеална част от построената в мястото жилищна сграда, 1/ 3 идеална част от УПИ IV-69 в кв. 21, съставляващ УПИ I 129 от 630 кв. метра, по скица от 350 кв. метра заедно с 1/ 3 ид. част от стопанската сграда, построена в мястото по плана на [населено място], [община]; според справката К. Т. е собственик на поземлен имот

нива с площ от 1,919 декара, местността О., в землището на [населено място]; на нива с площ от 0,590 декара в местността К. орех в землището на [населено място]; нива с площ 3499 дка в местността Текето в землището на [населено място]; нива с площ 1,919 декара местността Сине К., имот № 020047 в землището на [населено място].

Установява се от писмото на СУСО изх. № ДП 3211/ 28.05.2012 г., че през м. март 2012 г. Т. е получил лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване в размер на 287,45 лв, лична социална пенсия в размер на 30,26 лв, добавка по чл. 84 КСО в размер на 71,17 лв и добавка за чужда помощ в размер на 75,65 лв – общо 4674,53 лв. По данни на Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси”, район „В.” Т. притежава МПС с рег. [рег.номер на МПС] .

Изготвен е социален доклад след посещение на 25.04.2012 г. в жилище в [населено място], жк С., бл. 18А вх. А, ет. 2, ап. № 3, състоящо се от 2 стаи и кухня. Съставителите му са констатирани, че то се обитава от сина на жалбоподателя и от К. Т., който не желае да го заяви като постоянен адрес; възпроизвели данните от медицинското направление на д-р М. и посочили, че са потърсени епикризи, удостоверяващи престой в болнично заведение или данни за извършени неотложни разходи и извънредни плащания, но такива не са представени. При посещението не са констатирани обстоятелства, довели до отклонение от обичайния начин на живот на молителя, настъпили в резултат на непредвидими и неотложни събития. Въз основа на уведомление от 25.05.2012 г. за първо посещение /л. 19 от делото/ Т. е предоставил единствено рецептурна книжка.

Въз основа на горните данни е издадена заповед № В 145/ 17.05.2012 г., оспорена пред директора на РДСП С. град и потвърдена от горестоящия орган с решение № РД 01 227/ 14.06.2012 г. В него е изложено, че в рамките на контролното производство Т. е представил удостоверение от д-р М. от 25.04.2012 г. от което е видно, че закупува лекарства с частично намаление от НЗОК – У., П., напълно безплатно взема илеостомни торбички; сам закупува голям брой медикаменти; получава месечна добавка за социална интеграция, отпусната по чл. 42 ЗИХУ за транспортни услуги, за информационни и телекомуникационни и за диетично хранене и лекарствени продукти.

В становище от 14.12.2012 г. административният орган сочи, че искането на Т., въз основа на което е образувано настоящето производство, е регистрирано и разгледано като такова за отпускане на социална помощ по чл. 16 ППЗСП независимо от отразяването в молбата – декларация, че се желае отпускане на еднократна, месечна и целева помощ.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Право на социално подпомагане имат българските граждани, които поради здравни, възрастови, социални и други независещи от тях причини не могат сами чрез труда си или доходите, реализирани от притежавано имущество, или с помощта на задължените по закон да ги издържат лица да осигуряват задоволяване на основните си жизнени потребности – чл. 2, ал. 2 ЗСП. Съгласно чл. 16, ал. 1 ППЗСП за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата може да се отпусне еднократна помощ веднъж годишно.

За да се произнесе с оспорения отказ, ответникът е приел, че по преписката няма данни за инцидентно възникнали здравни нужди към момента на подаване на молбата

– декларация – медицинско направление № 11274/ 17.08.2011 г. В решение № РД 01 227/ 14.06.2012 г. директорът на РДСП С. град е изложил установените в производството факти относно семейното, имуществено и здравословно състояние на Т. и обстоятелствата, установени от служителите на дирекцията, които са го посетили в жилището и допълва мотивите на заповедта в насока, че медицинското направление на д-р М. не съдържа данни за инцидентно възникнала жизненоважна потребност от здравен характер, водеща до отклонение от обичайния начин на живот на Т..

В съдебната практика по приложението на чл. 16 ППЗСП е възприето разбирането, че всяко внезапно възникнало заболяване, както и всяко неочаквано обостряне на съществуващо хронично заболяване обуславя инцидентно възникнала здравна потребност. Установи ли се, че тя е жизненоважна и че заболялото или хронично болно лице поради здравни, възрастови, социални и други независещи от него причини не може само чрез труда си или доходите, реализирани от притежавано имущество, или с помощта на задължените по закон да го издържат лица да осигури задоволяване на тази внезапно възникнала жизненоважна потребност - чл. 2, ал. 3 ЗСП, то има право на еднократна социална помощ в размер, определен от съответния директор на ДСП.

Съществените въпроси в случая са: за лечението на какво заболяване са били предназначени медикаментите, лечебните и терапевтични процедури, за чието заплащане Т. е поискал да му бъде отпусната еднократна социална помощ; това заболяване попада ли сред описаните в експертно решение № 0113 от 009 зас. от 19.01.2004 г. на ТЕЛК за психични заболявания С. град или е друго, несъществуващо до 2004 г. заболяване на жалбоподателя; внезапно възникнало ли е това заболяване (респ. внезапно обострено ли е, ако е от описаните в експертното решение на ТЕЛК) и неговото лечение е ли жизненоважна потребност на жалбоподателя; в състояние ли е Т. с оглед на неговите доходи и възможности за доходи да задоволи тази здравна потребност или поради здравни, възрастови, социални и други независещи от него причини не може сам чрез доходите, реализирани от притежавано имущество, или с помощта на задължените по закон да го издържат лица да осигури задоволяването ѝ.

За установяване здравословното състояние на Т. по делото са приети медицинско направление на д-р М. изх. № 11274/ 17.08.2011 г., чието съдържание бе очертано по – горе, както и изх. № 18.01.2012 г. с отразена диагноза злокачествено новообразувание на правото черво. Състояние след операция. АХ. А. генерализата. А. простате. ХИБС. Състояние след МИ. Отоневрологичен синдром. Вторична анемия. Посочено е, че пациентът е в тежко състояние, на легло, не може да се обслужва сам; удостоверение № 4335/ 25.04.2012 г., в което е отразено обективното състояние на Т., диагнозата и са дадени препоръки поради тежестта на заболяването и опасност от тежки усложнения болният има нужда от постоянно домашно и амбулаторно лечение ХДР № 1 и 10. Поради онкологичното заболяване е претърпял сложна оперативна интервенция с отстраняване на част от червата, оментума, жлъчен мехур и др., което налага ежедневни медицински грижи; да се освободи от дейности съдебни административни и други, свързани с напрежение и стрес. Поради обективния си статус и лошата прогноза се нуждае от материални и финансови помощи по преценка на горните инстанции и лечение в чужбина.

Следователно здравословното състояние на Т. е влошено спрямо отразяванията в решението, с което му е определена трайно намалена работоспособност 100 % с чужда помощ, лечението му с описаните в медицинската документация медикаменти и

манипулация е неотложно, поради което съдът приема, че е налице инцидентно възникнала здравна потребност. Административният орган не е мотивирал заключението си, че липсва инцидентно възникнала потребност за осигуряване на ежедневни, непрекъснати медицински грижи. Обстоятелството, че то не е част от здравния статус на Т., отразен в решението на органа за експертиза на работоспособността обосновава обратния извод. По преписката не са налични данни, опровергаващи становището на медицинския специалист. Непредставянето от молителя на епикризи, амбулаторни листи и др. книжа, обективизиращи извършени спрямо него медицински дейности не променя този извод. Съставителите на социалния доклад са отразили, че са изискали такива документи, но е представена единствено рецептурна книжка. Данни от съдържанието ѝ не са възпроизведени в доклада, а датите на отпускане и закупуване на съответните лекарствени средства и медицински изделия са индиректна за здравословното състояние на Т. в неговата динамика. Най – сетне, с оглед конкретното административно производство /от датата на първото отправено до администрацията, макар ненадлежно адресирано искане до датата на устните състезания в настоящата инстанция са изминали повече от една календарна година/ е очевидно, че подобряване на състоянието му – здравословният статус на оспорващия е повлиян от водещо, съпътстващи и онкологично заболяване, не е налице.

При това положение следва да се прецени налице ли е последната предпоставка - в състояние ли е жалбоподателят с оглед на неговите доходи и възможности за доходи да задоволи тази здравна потребност или поради здравни, възрастови, социални и други независещи от него причини не може сам чрез труда си или доходите, реализирани от притежавано имущество, или с помощта на задължените по закон да го издържат лица да осигури задоволяването ѝ. Действително, по преписката са събрани доказателства за имуществения статус на Т. – само по себе си обстоятелството, че той притежава /в съсобственост/ дворно място и постройка в [населено място], [община] и още три земеделски имота не обуславя извод, че за него съществува възможност да си осигури доходи от тези недвижимости. Установено е наред с това, че Т. получава добавки по реда на ЗИХУ за задоволяване на потребностите си от транспорт, хранително – диетичен режим, информационни услуги. Въпреки това липсва оценка на тези възможности – отразено е, че Т. е вдовец, че живее със сина си. Мотиви относно цитираните обстоятелства не се съдържат както в оспорения индивидуален административен акт, така и в решението на горестоящия административен орган, с което той е потвърден. Липсата на конкретни мотиви по тези важни за спора въпроси обуславя нарушения на изискванията по чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 от АПК. Принципът при определяне на социалните помощи е, че те се получават от лицата след като са изчерпани всички възможности за самоиздръжка и помощ от задължените по закон да ги издържат лица. По отношение на възможността за самоиздръжка органът е ценил данните за притежавани от молителя недвижимости /и автомобил, чийто вид не е визиран в преписката/. От друга страна разпоредбата на чл. 140, ал. 1, т. 1 от Семейния кодекс определя, че децата са от кръга на лицата, задължени по закон да дават издръжка. К. Т. съжителства със своя син, чиито доходи и въобще възможности да подпомогне жалбоподателя с оглед здравословното му състояние не са изследвани. Поради това съдът приема, че административният акт е немотивиран и досежно възможността на задълженото за издръжка лице да подпомогне оспорващия.

Обстоятелства, които следва да бъдат обсъждани при подадена молба за еднократна месечна помощ, са изброените от законодателя в нормите на чл. 16, ал. 1 ППЗСП и чл. 11, ал. 2 ЗСП - налице ли са инцидентно възникнали, здравни, образователни, комунално - битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата, и дали са изчерпани всички възможности на тези лица за самоиздръжка или за помощ от други лица, които са задължени по закон да ги издържат. В настоящия случай административният орган не е изследвал изцяло условията по чл. 11, ал.2 от ЗСП и е издал необоснован административен акт, който подлежи на отмяна. Правомощието по чл. 16 от ППЗСП е от изключителната компетентност на административният орган, с оглед на което делото като преписка следва да се изпрати на директора на дирекция "Социално подпомагане" – В., [населено място] на основание чл. 173, ал.2 от АПК, за издаване на нова заповед след като се изяснят въпросите какъв е общият месечен размер на доходите на Т. и неговия син; имал ли е той към датата на депозиране на молбата - декларация възможност да му даде издръжка без особени затруднения.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на К. С. Т. от [населено място] заповед № В 145/ 17.05.2012 г., издадена от директора на Дирекция Социално подпомагане В., потвърдена с решение № РД 01 227/ 15.06.2012г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С. град, с която е отказано отпускане на еднократна социална помощ по чл. 16 от ППЗСП.

ИЗПРАЩА делото като преписка на директора на Дирекция "Социално подпомагане" – В., [населено място] за решаване на въпроса по същество при спазване на дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

На процесуалния представител на К. С. Т. - адв. Л. М. Д. да се изплати възнаграждение съгласно ЗПП и подзаконовите актове по прилагането му от Националното бюро за правна помощ.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: